

Salassapitositoumus

Laadukas ja luotettava vapaaehtoistyö edellyttää vapaaehtoisten vaitiolo-velvollisuutta sekä autettavia koskevista asioista että viranomais-yhteistyön kautta saatujen salassa pidettävien tietojen osalta. Auttaja osoittaa arvostusta autettavaa kohtaan sitoutumalla vaitiolo-velvollisuuteen.

Salassapidosta on säädetty useissa eri laeissa*. *Nämä lait voivat tulla sovellettaviksi, vaikka toimijana on vapaaehtoinen.*

Toimiessani vapaaehtoisena _____
hälytysryhmässä sitoudun olemaan kertomatta eteenpäin mitään sellaista (arkaluontoista tai salassa pidettävää) tietoa, jonka olen saanut tietooni toimiessani ryhmän jäsenenä. Vaitiolo-velvollisuus koskee minua myös sen jälkeen kun olen lopettanut toimintani kyseisessä ryhmässä.

Sopimus tehdään kahtena kappaleena.

_____
Paikka ja Päiväys

_____
Vapaaehtoisen allekirjoitus ja nimenselvennys sekä syntymäaika

_____
Ryhmän johtajan/osaston puheenjohtajan allekirjoitus ja nimenselvennys

* Salassapitovelvollisuudesta on mainittu useissa eri laissa, kuten Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista (812/2000), Henkilötietolaki (523/1999), Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999), Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994) Kansanterveyslaki (66/1972) ja Laki potilaan asemasta ja oikeuksista (785/1992), Poliisilaki (493/1995 43§).

Vapaaehtoisen vaitiolovelvollisuus ja salassapitositoumus

Vapaaehtoistoiminta perustuu vapaaehtoisten taitoihin ja persoonallisuuteen. Vapaaehtoisilta ei edellytetä ammattityöntekijän taitoja. Vapaaehtoiset saavat tehtävänsä ohjausta ja koulutusta.

Laadukas ja luotettava vapaaehtoistyö edellyttää vapaaehtoisten vaitiolovelvollisuutta autettavia koskevissa asioissa. Vaitiolo autettavaa koskevien asioiden osalta takaa sen, että autettava henkilö voi luottaa auttajaansa ja siihen, etteivät hänen asiansa leviä sivullisten tietoon. Auttaja osoittaa arvostusta autettavaa kohtaan sitoutumalla vaitiolovelvollisuuteen. Ilman tätä luottamusta auttaminen on mahdotonta. Myös viranomaisyhteistyö vaatii monissa tilanteissa vaitiolovelvollisuutta.

Suomessa ei ole lainsäädäntöä, joka käsittelee nimenomaisesti vapaaehtoisten vaitiolovelvollisuutta. Salassapidosta on säädetty useissa eri laeissa, mm. laissa sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista (812/2000, 3 ja 4 luvut), henkilötietolaissa (523/1999, 2 ja 3 luvut), laissa viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999, 6 ja 7 luvut), laissa terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994, 16-17§), kansanterveyslaissa (66/1972, 11§) ja laissa potilaan asemasta ja oikeuksista (785/1992, 13§). Poliisin avustustehtäviin osallistuvilla vapaaehtoisilla on vaitiolovelvollisuus myös poliisilain (493/1995, 43§) perusteella. *Nämä lait voivat tulla sovellettaviksi myös tilanteissa, joissa toimijana on vapaaehtoinen.*

Jokainen auttamistehtäviin osallistuva vapaaehtoinen on vaitiolovelvollinen. Vaitiolovelvollisuus koskee nähtyjä ja kuultuja tilanteita, autettujen henkilöllisyyttä sekä myös viranomaisyhteistyön kautta saatuja salassa pidettäviä tietoja liittyen esim. viranomaisten toimintaan. Vaitiolovelvollisuus koskee vapaaehtoista myös hänen vapaaehtoisuutensa päättymisen jälkeen.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että vapaaehtoinen ei voi ilmaista ulkopuolisille tietoja autetuista henkilöistä. Hän ei voi myöskään käyttää kuulemiaan tapauksia tai "caseja" esimerkkeinä julkisissa keskusteluissa, esitelmissä tai kirjoituksissa ilman asianomaisen lupaa.

Autetun tietoja ei saa luovuttaa sivullisille. Sivullinen on henkilö, joka ei ole osallistunut autetun hoitoon tai siihen liittyviin tehtäviin. Autetun omaisille voidaan autetun luvalla kertoa miten häntä on autettu. Esimerkiksi naapurille ei voi kertoa, miten kyseistä henkilöä on autettu.

Autetun tietoja voidaan kertoa terveyden- tai sosiaalihuollon ammattilaisille (mm. lääkäri, sairaanhoitaja, sosiaalityöntekijä) tai muille viranomaisille (poliisi), jotka ovat mukana auttamistyössä. Tähän tulee olla autettavan suullinen suostumus. Tiedon siirtyminen auttajalta toiselle edesauttaa autettavan jatkohoitoa.

Vapaaehtoinen voi tietyissä tilanteissa joutua punnitsemaan, onko hänellä velvollisuus kertoa joitakin tietoonsa tulleita asioita eteenpäin. Vaitiolovelvollisuus voi väistyä, jos kyse on esim. tilanteesta, jossa lapsen etu edellyttää lastensuojeluilmoituksen tekemistä.

Jos vapaaehtoistehtävän aikana saa tietoa suunnitteilla olevasta rikoksesta, voi ilmoituksen asiasta tehdä poliisille vaitiolovelvollisuuden estämättä. Epäselvissä tapauksissa vapaaehtoisen tulee keskustella asiasta ensin ryhmänjohtajan tai työntekijän kanssa.

Tehtävissä, joissa vapaaehtoinen saa usein tietoonsa salassa pidettäviä ja arkaluontoisia asioita, on hyvä laatia vapaaehtoisen kanssa nimenomainen salassapitositoumus. Salassapitositoumuksen rikkominen voi muodostaa perusteen evätä oikeus vapaaehtoisena toimimiseen.

Tiedotusvälineet

Tiedotusvälineille kerrotaan Punaisen Ristin ja Vapaaehtoisen pelastuspalvelun toiminnasta. Mitään autettujen henkilöiden yksityisyyteen liittyviä tietoja tai muita salassa pidettäviä tietoja ei saa antaa tiedotusvälineille. Viranomaiset hoitavat tiedottamisen omien toimintamalliensa mukaan. Tietoja hälytystehtävistä antaa ensisijaisesti ryhmän johtaja, piirin työntekijä tai muu tiedotustehtävään erikseen nimetty henkilö.

Eri toimintamuodilla voi olla vielä erillisiä, tarkempia ohjeita vaitiolovelvollisuuteen liittyen. Tällaisia voivat olla esimerkiksi ohjeet asiakirjojen säilyttämiseen liittyen.

Jos olet epävarma vaitiolovelvollisuuteen liittyvistä asioista, saat lisätietoja toimintaryhmäsi vetäjältä tai Suomen Punaisen Ristin piiritoimiston henkilökunnalta.